

ת"פ (קריות) 34042-06-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (קריות) 34042-06-24 - מדינת ישראל נ' פלונישלו קריות

ת"פ (קריות) 34042-06-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בקריות

[17.12.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בשתי עבירות תקיפה הגורמת חבלה ממש- בן זוג, לפי סעיף 382(ג) + 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין; שתי עבירות תקיפה סתם- בן זוג, לפי סעיף 382(ב)(1) + 379 לחוק העונשין; ואיומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

כתב האישום מתאר כי הנאשם והמתלוננת הם בני זוג הנשואים כ-35 שנים והתגוררו במועדים הרלוונטיים יחדיו. כן מתוארים בו ארבעה אישומים כמפורט להלן, שהתרחשו במהלך החודשים מרץ-מאי 2024 (הערה: בכתב האישום פורטו האישומים שלא בסדר כרונולוגי אלא דווקא להיפך, מהאירוע העדכני עד המאוחר ביותר):
(-) אישום מס' 1: ביום 23.5.24 נתגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת על רקע אי שביעות רצונה מכך שהנאשם ביקש מבנם את רכבו. הנאשם קילל את המתלוננת ובעודה מנסה לברוח ממנו תפס בשערה, משך אותו בחוזקה והטיח את ראשה בקיר. המתלוננת הצליחה לברוח, נכנסה למקלט והתקשרה למשטרה. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת חתך באפרכסת אוזן שמאל, המטומה במצח, תעלה פתוחה בפנים אוזן שמאל, שקע בעור התוף ומכאוב והיא פונתה לבית החולים, שם טופלה תחת הרדמה מקומית.

(-) אישום מס' 2: ביום 28.4.24 ניתנה החלטה על ידי בית המשפט במסגרתה נאסר על הנאשם להימצא במרחק של 100 מ' מהמתלוננת או ליצור עמה קשר וזאת למשך שבעה ימים (להלן - ההוראה החוקית). באותו היום הגיע הנאשם לבית המתלוננת ושהה במחיצתה בניגוד להוראה החוקית. ביום 6.5.24 דרש ממנה הנאשם שתכין לו אוכל, וזאת לאחר ששתה משקאות אלכוהוליים. אז, הטיח את ראשה על הכיריים במטבח, הכה בגבה בידיו והכה מכת אגרוף בפניה וגרם לה לסימן כחול בעין שמאל. המתלוננת רצה לחדרה והתקשרה למשטרה בעוד הנאשם נטל מידה את הטלפון וכיבה אותו. בהמשך אמר לה: "את רוצה למות על היד שלי".

- (-) אישום מס' 3: ביום 26.4.24 שהו הנאשם והמתלוננת בבית בנם ובמהלך ויכוח ביניהם נטל הנאשם את תיקה ובו 2,000 ₪, תרופה וטלפון ועזב את המקום. ביום 27.4.24 הגיע לבית הוריה של המתלוננת, שם שהתה אותה עת. כשפתחה המתלוננת את הדלת משך אותה הנאשם משערות ראשה וברח מהמקום עם הגעת המשטרה.
- (-) אישום מס' 4: ביום 20.3.24, במהלך צום הרמדאן, ביקש הנאשם מהמתלוננת שתכין לו קפה והיא סירבה בשל הצום. הנאשם קילל אותה והיא יצאה מדירה לכיוון הרכב והנאשם בעקבותיה. בהמשך חנק אותה, תפס בצווארה, משך בשערה וגרר אותה מהשיער מהחניה עד הדירה כאשר גופה מוטל על הרצפה. כשהגיעו לדירה הטיח את ראשה בקיר פעמים רבות עד שהצליחה להימלט. כן איים עליה שיפגע בה וירביץ לה. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת נפחות וסימן אדום במצח משמאל.
- טיעוני הצדדים לעונש והראיות
2. המתלוננת העידה לעונש מטעם ההגנה וסיפרה בהרחבה על נסיבות חיי המשפחה ועל אירוע טראגי שפקד אותם בגינו נזקקה לטיפול תרופתי ותפקודה נפגע. כן תארה את מצבה הבריאותי והנפשי, ציינה כי היא אוהבת את בעלה, סולחת לו ומבקשת שישבו לחיק המשפחה. כן הוצגו מסמכים רפואיים של המתלוננת.
3. ב"כ המאשימה הגיש טיעון כתוב והוסיף טיעון על פה. הודגשו חומרת המעשים, הערכים המוגנים שנפגעו ומדיניות הענישה. המאשימה הפנתה לחבלות שנגרמו למתלוננת כמשתקף בתמונות ובמסמכים הרפואיים ועתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 20-36 חודשי מאסר בפועל. לאור העבר הפלילי ובהיעדר תסקיר המצביע על שיקום, עתרה המאשימה לעונש מאסר בפועל שלא יפחת מ-22 חודשים וענישה נלווית.
4. ב"כ הנאשם ביקש להביא בחשבון את הנסיבות שקדמו לאירועים אותם פירטה המתלוננת, וציין כי מדובר היה בתקופה משברית בחיי המשפחה וכי הנאשם נחלץ לעזרתה של אשתו, שנטלה תרופות שהשפיעו על תפקודה. ביחס למתחם הענישה ביקש הסנגור לקבוע כי הוא נע בין מספר חודשי מאסר לבין 15 חודשי מאסר ולאור גילו של הנאשם, מצבו הבריאותי והעובדה כי מדובר במאסר ראשון, עתר למקם את עונשו בתחתית המתחם ולהסתפק בימי מעצרו.
5. הנאשם בדברו האחרון ציין כי הוא עצור לראשונה בחייו, הפנה למצבו הרפואי וביקש הקלה. דיון והכרעה קביעת מתחם הענישה
6. חרף ריבוי האישומים והעבירות בהן הורשע הנאשם, עתרו הצדדים לקבוע מתחם ענישה אחד ואני מקבל טיעון זה, בהתאם למבחן הקשר ההדוק.
7. הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשם ברורים ומדובר בפגיעה בשלום גופה, כבודה ובטחונה של המתלוננת כמו גם בתא המשפחתי כולו (רע"פ 3719/21 פלוני נ' מדינת ישראל (07.06.2021)). אציין כי מידת הפגיעה במקרה זה משמעותית לאור עוצמת האלימות, ריבוי המעשים והחבלות שנגרמו למתלוננת. כן נפגע ערך נוסף והוא עקרון שלטון החוק וחובת הציות לצווים שיפוטיים. בבסיס שחרור עצור בערובה ניצב האמון שנותן בו בית המשפט כי יכבד את התנאים. הפרת התנאים סודקת את האמון במוסד זה אשר מטרתו העדפת אמצעי מתון יותר להשגת תכלית המעצר. משכך, אם יפגע האמון במוסד השחרור בערובה וביכולתו להשיג את תכלית המעצר, יפגעו נאשמים אחרים בכך שלא יתאפשר להם להשתחרר בערובה.
8. ההגנה ביקשה להביא בחשבון כי הרקע למעשים הוא תקופה משברית שעברו בני הזוג וכי המתלוננת טופלה תרופתית והדבר יצר קושי וגרם לנאשם לפעול כפי שפעל. המתלוננת תארה נסיבות דומות ללא התנגדות מטעם המאשימה, כגון שהנאשם ביקש למנוע ממנה לנהוג בעודה תחת השפעת תרופות (ככל הנראה הכוונה לנסיבות אישום 4) וכי התמכרה לתרופות. נסיבות אלו לא צוינו בכתב האישום המתוקן כך שבפני ההגנה ניצב מכשול ממשי (ע"פ 7349/14 מדינת ישראל נ' פלונית (14.5.2015) אך, כאמור, המתלוננת עצמה העידה על כך ללא התנגדות המאשימה ומשכך אביא בחשבון במידה מסוימת עובדות אלו. עם זאת, אומר כבר עתה למען הסר ספק, כי ברי שהדבר אינו מצדיק אלימות, לא כל שכן חמורה כפי שאירע במקרה זה.
9. האלימות כלפי המתלוננת הייתה חמורה וחזרה על עצמה מספר פעמים והיא כללה משיכות שיער, הטחת ראשה בקיר ובכיריים, מכות אגרופ, חניקה, גרירה מהשיער ואף איום. אין מדובר באירוע נקודתי וחד פעמי אם כי ברצף של התפרצויות אלימות, אגרסיביות ואכזריות, כלפי אם ילדיו ומי שנשואה לו למעלה משלושה עשורים. החבלות שנגרמו למתלוננת אינן קלות ובאחד האירועים (באישום הראשון) היא פונתה לקבלת לטיפול רפואי ובוצעה בה פרוצדורה רפואית שהצריכה הרדמה מקומית. למרבה המזל לא הסתיימו האירועים בחבלות גוף קשות עוד יותר הגם שלנוכח עוצמת האלימות בהחלט יכולה הייתה להיגרם חבלת גוף קשה הרבה יותר. לכך יש להוסיף כי הנאשם גם הפר הוראה חוקית מיד עם שחרורו בכך שהגיע לדירה ויש בכך ללמד על היעדר מורא מפני החוק.

10. מדיניות הענישה בעבירות כגון אלו מחמירה ובהיעדר נסיבות מיוחדות מוטלים לא אחת עונשי מאסר המבטאים את חומרת המעשה, המסוכנות והצורך בהגנה על הקורבן (רע"פ 1536/20 פלוני נ' מדינת ישראל (1.3.2020); (רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (28.1.2021)). לצורך הדגמת מדיניות הענישה אפנה למקרים הבאים, בשינויים המחויבים: רע"פ 4355/24 אחמד אבו אנטילי נ' מדינת ישראל (23.6.2024), בו הורשע נאשם בעבירות אלימות כלפי זוגתו. באירוע אחד היכה בה באגרופ וחנק אותה. באירוע נוסף הפילה ארצה וחנק אותה עד שהתקשתה לנשום. באירועים נוספים דקר את צמיגי רכבה ואיים עליה. נקבע מתחם ענישה הנע בין 16-32 חודשי מאסר ועל הנאשם הוטלו 24 חודשי מאסר חרף המלצה חיובית של שירות המבחן; רע"פ 2185-24 א.ט. נ' מדינת ישראל (17.3.2024), בו נידון נאשם לחמישה חודשי מאסר בעבודות שירות חרף הליך שיקומי וזאת בעקבות הרשעה בעבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש (בת זוג). במקרה זה היכה הנאשם בפניה של אשתו במכות אגרופ וחנק אותה. למתלוננת נגרמו חבלות; רע"פ 5002-24 רחמים דוידוב נ' מדינת ישראל (30.6.2024), בו נידון עניינו של נאשם שבעט בישבנה של אשתו, הכה בכתפה, לקח את ארנקה ודחף אותה. כתוצאה ממעשיו נפלה המתלוננת על הכביש ונגרמו לה חבלות. באירוע אחר איים שיחתוך את ראשה. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש (6 חודשי מאסר), קבע מתחם ענישה הנע בין 9 חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהגיש נדחתה; רע"פ 2750/22 אורי אלי ליוולקו נ' מדינת ישראל (9.5.2022), בו הורשע נאשם בעבירות איומים ואלימות כלפי פרודתו. במקרה זה, על רקע ויכוח שנסוב על חשד שהמתלוננת מקליטה אותו, היכה אותה הנאשם באמצעות הטלפון בראשה, בעט בה ובהמשך הפילה ארצה, חנק אותה ואיים עליה כי יהרגה. על הנאשם הוטלו 10 חודשי מאסר תוך שבית המשפט העליון מצוין כי "העונש שהושת על המבקש אינו מחמיר עמו, וודאי שאין בו משום סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הנוהגת"; רע"פ 643/24 רומן חודוס נ' מדינת ישראל (29.1.2024), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ותקיפה סתם ונידון ל-11 חודשי מאסר בפועל חרף המלצה טיפולית של שירות המבחן. במקרה זה הכה הנאשם את המתלוננת במכת אגרופ בפניה ובמועד נוסף משך אותה משערות ראשה והכה אותה באגרופים. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית; רע"פ 5122-23 עטואה אבו ג'אנם נ' מדינת ישראל (6.7.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשלוש עבירות תקיפת בת זוג, תקיפה הגורמת חבלה ממש ואיומים ונידון ל-14 חודשי מאסר בפועל. במקרה זה נגח הנאשם בראשה של זוגתו, משך בשערות ראשה וגרר אותה לחדר ובאירועים נוספים דקר אותה בגב ובכף הרגל עם מזלג, עיקם את ידה, דחף אותה ובעט בגופה, איים שישחט אותה וסטר לפניה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 8-24 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו ובית המשפט העליון צוין כי "לא מצאתי כל סטייה מנורמת הענישה המקובלת ביחס לעבירות אותן ביצע המבקש"; ע"פ 14743-08-23 פלוני נ' מדינת ישראל (24.11.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת איומים ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממש ונידון ל-14 חודשי מאסר בפועל. הנאשם במקרה זה הכה את המתלוננת במכות ואגרופ ואיים שירצח אותה. למתלוננת נגרמו חבלות; ת"פ 49079-11-23 מדינת ישראל נ' פלוני (19.2.2024), בו נידון נאשם לשבעה חודשי מאסר בפועל בגין עבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש בכך שסטר לרעייתו, תפס בשערות ראשה וגרר אותה על הרצפה. למתלוננת נגרמו חבלות.

11. לאור כל זאת, דעתי היא שמתחם הענישה ההולם עבירות אלו בנסיבות ביצוען, המהוות אירוע אחד, נע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

12. ההגנה לא חלקה על כך שלא קיימים בעניינו של הנאשם סיכויי שיקום המצדיקים חריגה ממתחם הענישה ועתרה לעונש מאסר כאורך תקופת המעצר ולא התבקש תסקיר. יש להצר על האופן בו מסתיים תיק זה ודומה כי לאור ריבוי המקרים נכון היה לבחון את מסוכנותו של הנאשם כלפי המתלוננת ובכלל. הדברים מתעצמים לאור העובדה כי בני הזוג צפויים לשוב לחיות יחד לאחר השחרור והמשפחה עלולה להיתקל שוב בקשיים שהובילו לאירועים אלו. בלית ברירה ייגזר הדין בגדרי מתחם הענישה, ללא הבאה בחשבון של סיכויי שיקום וראוי שהנאשם ישולב בתקופת מאסרו בהליך טיפולי להפחתת המסוכנות.

13. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו (כבן 56) ואת העובדה שקיבל אחריות למעשיו וחסך בכך את עדות המתלוננת. עוד הבאתי בחשבון את עמדתה הסלחנית והמגוננת. כן הבאתי בחשבון את נסיבות חייו כפי שפורט בטיעוני ההגנה וכן את הטרגדיה המשפחתית שפקדה אותם כשאיבדו את בנם הצעיר. נתון נוסף שהבאתי בחשבון הוא הקושי שיחווה הנאשם במאסר, לא כל שכן ממושך, וזאת לאור מצבו הבריאותי, גילו הלא צעיר ונתוניו הכוללים. קושי לא מבוטל צפוי אף לבני משפחתו. בהקשר זה הבאתי בחשבון גם את תקופת המעצר בה נתון הנאשם. לחומרה הבאתי בחשבון את עברו הפלילי אם כי מדובר בעבר ישן אשר התיישן ועבירות האלימות אף ישנות עוד יותר (משנת 1997). משכך, וחרף היעדר סיכויי שיקום, ראיתי להטיל עונש בתחתית מתחם הענישה ויש לקוות שהנאשם ישכיל להפיק לקחים מאירוע זה וישנה את דרכיו.
14. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 12 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו- 2.6.24.
- ב. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים כל עבירת אלימות כלפי גופו של אדם.
- ג. מאסר על תנאי למשך חודשיים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים עבירת איומים או הפרת הוראה חוקית.
- הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.
- ניתן היום, ט"ז כסלו תשפ"ה, 17 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.